

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ו ר"ט)

דער ריינער קוואל

רבותי! דער באשעפער איז מיט אונז

גוט געדענקען פאר זיך, און חזר'ן און אויסרופן פאר די חברים און נאנטע. "רבותי! דער באשעפער איז מיט אונז, מיט יעדן איד באזונדער אפילו אויב א איד מיינט אז ער איז דער ערגסטער בעל עברה, דארט אין זיין פינסטערע מצב, זאל ער וויסן אז עס איז דא פאר אים א וועג צו תשובה טון.

ווען יעדעס אינגל וועט דאס געדענקען און גלייבן נישט נאר אין חדש אלול, זאל ער וויסן אז ער גייט אין די וועגן פון תשובה. פארשטייט זיך אליין אז ווער ס'קען זאגן תהלים אין די חדשים פון אלול - תשרי איז דאס געוואלדיג, מען קען זיך בכלל נישט פארשטעלן דער נחת רוח און שעשועים וואס טוט זיך אפ פון דעם אויבן אין הימל.

דער אויבערשטער זאל העלפן אז אלע מענטשן פון דער וועלט זאלן שוין וויסן פון באשעפער, אזוי ווי מען בעט ביי די תפלות ימים נוראים וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו, ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה, בפרט אין די טעג וועג טויזנטער אידן בענקן צו זיין ביים הייליגן רבי'נס קבוץ אין אומאן אויף ראש השנה און און ווילן צעברעכן אלע מניעות, דארפן אייך טייערע קינדערלעך וויסן די כוחות וואס איר פארמאגט מיט ענקערע תפלות וואס קומט ארויס מיט תמימות און ריינקייט דאס וועט זיכער עשה רושם זיין צו זוכה זיין צו די אמת'ע גאולה בקרוב בימינו אמן.

מיר שטייען יעצט ממש אפאר טעג פאר חדש אלול, דער חדש וואס ווערט אנגערופן חדש הרחמים והסליחות, ווען עס איז "ידו פתוחה לקבל שבים" דער האנט פון אויבערשטן איז אויסגעשטרעקט פאר אלע וואס ווילן זיך אומקערן צו אים.

רבי נתן ברענגט אין לקוטי הלכות (הל' עדות ה"ה) אז חדש אלול איז משה רבינו ארויף אין הימל אראפצוברענגען די לוחות שניות, האט ער דאן געמאכט א וועג פון תשובה פאר אלע מענטשן אויף דער וועלט.

קינדער איך וויל אייך פרעגן: "וואס איז דער כח פונעם יצר הרע?" די הייליגע גמרא זאגט אז דער שלעכטער יצר הרע, איז איין שטיק ליגנט מיט פאלטשקייט. קודם רעדט ער איין צו טון וואס מען טאר נישט, און ווען דער איד וויל שוין תשובה טון, זאגט אים דער יצר הרע: "דו קענסט נישט תשובה טון! אזא נידריגער בעל עברה ווי דו ביסט, ניין, דו קענסט נישט תשובה טון".

קומען די הייליגע צדיקים און זאגן אונז אז עס איז פונקט פארקערט. יעדער איד אין יעדן מצב אין וועלכע פלאץ ער איז נעבער אראפגעפאלן קען ער זיך צוריקקערן צום אויבערשטן. דאס דארף מען גוט געדענקען אז דאס איז די וועג פון תשובה וואס משה רבינו ע"ה מיט אלע צדיקים נאך אים האבן מגלה געווען און דער הייליגער רבי איז ממשיך פאר אונז די וועג יעדעס יאר פון דאסניי, און מען דארף דאס

ליב האבן תורה

אייןמאל האב איך געלערנט אין ספר המדות אז אויב מען מאכט פרייליך א טאטע האט מען חשק און אהבה צו לערנען.

עס איז געווען דעמאלט ווען איך האב זיך געפינען אין א מצב וואס איך האב זייער שווער פארשטאנען די גמרא, איך האב גאר שטארק געוואלט פארשטיין, האב איך געדאוונט צום באשעפער איך זאל טרעפן אן עצה, און איך האב געטראפן די עצה פון ספר המדות. האב איך געמאכט פרייליך מיין טאטע און טאקע וואונדער איבער וואונדער, די גאנצע וואך האב איך פארשטאנען די גמרא!

יענקי

מיר ברענגען אראפ די לשון פון הייליגן רבי'ן אין ערך למוד: א. מי שעושה תענוג לאב ומשמח אותו, על-ידי זה יהיה לו חשק ואהבה ללמוד.

ורפואה קרובה לבוא

פאר אפאר וואכן צוריק האב איך באקומען שטארקע בויך-ווייטאג און איך האב נישט געקענט גיין אין חדר פאר אפאר טעג. ווען פרייטאג האט זיך דערנענטערט בין איך געווען באזארגט ווי אזוי וועל איך קענען ווי אלעמאל העלפן אין שטוב לכבוד-שבת? און ברוך השם פרייטאג איז די ווייטאגן שוואכער געווארן אזוי אז איך האב אביסל געקענט ארויסהעלפן אין שטוב אן זיך צופיל אנשטרענגען.

אינמיטן די ארבעט האב איך אנגעהויבן שפירן שטארקע קאפ-ווייטאג נישט צום אויסהאלטן, איך האב געמוזט אלעס אפלאזן און זיך לייגן אין בעט, ווארטן ביז עס וועט אריבערגיין. איך האב גאנץ אפט אזעלכע שמערצן-אטאקעס אבער געווענליך גייט עס אוועק ביז 10-15 מינוט און עס איז נישט אזוי ווייטאגליך אבער דאס מאל האב איך געשפירט עפעס וואס איז געפערליך. איך בין געלעגן אין בעט אן זיך באוועגן, פארמאכט מיינע אויגן, כ'האב געוואוסט אז נאר איינער קען העלפן, דער באשעפער!

שטילערהייט האב איך געשעפשעט א תפלה: "רבונו של עולם, קוק צו צו מיין צער, איך נעם אן מיינע יסורים באהבה, איך פרוביר העלפן מיינע עלטערן אין שטוב טראץ מיינע ווייטאגן, אבער טאטע איך שפיר אז איך קען נישט מער, מאך א גס עס זאל מיר אוועקגיין".

עס איז אריבער גאך א שטיק צייט, אבער די ווייטאגן זענען געבליבן מיט זייער עקשנות, כ'האב זיך שוין כמעט... מייאש געווען אז מען הערט חס ושלום נישט אויס מיינע תפלות. אבער... די ישועה איז געקומען אומגעראכטן ווען מיין מאמע איז אריינגעקומען און געפרעגט אויב איך וויל טרינקען וואסער, מיט ביטערניש האב איך געשאקלט מיין קאפ אויף יא וואס שטערט מיר צו טרינקען?

"שהכל נהיה בדברו" האב איך געמאכט א ברכה, און אויסגעטרינקען און ביז עטליכע מינוט איז נישט געבליבן קיין זכר פון די שמערצן! יא, די ישועה איז אנגעקומען און כ'האב געשפירט א דערלייכטערונג און זיך גלייך גענומען גרייטן צום שבת. איך בין זיכער אז דער גס איז געקומען פון מיינע תפלות וואס איך מתפלל געווען און אויסגעווארט די ישועה.

אונטערזעגנס #47

בני רבי נתן'ס זאגן

אז ער זאל נישט בינדן די ספרים אין נעמירוב, וואו דער רבי האט געהאט פיל מתנגדים נאר ער זאל דאס בינדן אין ברסלב. בעצם, האט רבי נתן שוין געוואלט דאס ערלעדיגן פאר שבועות, נאר ס'האט זיך אים נישט אויסגעשטעלט, אצינד האט ער זיך באקלערט אז ער וועט פארן קיין ברסלב כדי צו געבן צו בינדן די ספרים פון רבי'נס תורות. דאס וועט שוין זיין א גוטן תירוץ און אז ער וועט שוין זיין אין ברסלב, וועט ער קענען צוגיין צום רבי'ן צו רעדן מיט אים.

אומר ועושה, רבי נתן האט טאקע אזוי געטון. ער האט זיך ארויסגעלאזט קיין ברסלב פרייטאג פארטאגס פרשת שלח און איז אנגעקומען אין די פרימארגן שעות. ער האט מורא געהאט אריינצוגיין צום רבי'ן נעמען שלום, אבער פונקט איז דער רבי ארויסגעקומען פון צימער און האט געטראפן רבי נתן. דער רבי האט אים געפרעגט פארוואס ער איז געקומען? רבי נתן האט דערציילט אז ער איז געקומען זיך אומקוקן אויף די ארבעט פון די בינדעריי פון די ספרים. דער רבי האט אים דאן צוריקגעפרעגט, "צוליב דעם האסטו געדארפט קומען קיין ברסלב?"

רבי נתן האט געשוויגן, צוליב יראת הכבוד צום רבי'ן.

רבי נתן איז געגאנגען צום בינדער, מיט'ן פלאן

אין קורצן פון פריער:

רבי נתן מיט זיין חבר, רבי נפתלי קומען אפט צום רבי'ן קיין ברסלב. זיי האבן מער נישט קיין מניעות פון זייער משפחה וועלכע האבן שוין שלום געמאכט מיט זיי, אבער אצינד איז זיי אונטערגעקומען א נייע מניעה: יעדעס מאל זיי קומען צום רבי'ן, ווייזט דער רבי ארויס אומצופרידקייט, אבער זיי זענען זיך מחתבר אויף די מניעה און זיי קומען ווייטער צום רבי'ן.

אצינד ליינט ווייטער:

דער הייליגער יום טוב שבועות, האט רבי נתן געפראוועט אין ברסלב ביים רבי'ן און נאך יום טוב איז ער אהיימגעפארן, אבער אכט טעג שפעטער האט אים שוין ווידער אנגעכאפט א ברענעדיגע רצון צו זיין ביים רבי'ן. ער האט זייער געוואלט פארן קיין ברסלב, אבער ער האט מורא געהאט אז דער רבי וועט זיין אומצופרידן פון אים.

רבי נתן טראכט א תירוץ וואס ער זאל קענען ענטפערן פאר'ן רבי'ן. ס'איז אים איינגעפאלן א געדאנק:

חודש אדר תקס"ה האט דער רבי באפוילן פאר רבי נתן ער זאל איבערשרייבן זיינע תורות צו זיין גרייט צום דרוק. רבי נתן האט פליסיג געארבעט אינאיינעם מיט רבי נפתלי און ערב שבועות איז עס געווארן גרייט צו דרוקן. דער רבי האט אים באפוילן

געוואלדיגע פגם. ביי דעם פונקט האט דער רבי נאכנישט אנטפלעקט וועלכע צען קאפיטלען דאס זענען, ער האט נאר געזאגט אז די צען קאפיטלען דארפן ענטהאלטן אלע סארט געזאנגען פון וואס דער ספר תהלים איז צאמגעשטעלט.

(פינף יאר שפעטער, אין יאר תק"ע האט דער רבי מגלה געווען וועלכע צען קאפיטלען צו זאגן.) בעצם האט שוין דער רבי געהאט גערעדט פון דעם ענין אין א תורה, אבער רבי נתן איז נישט דארט געווען. יעצט, קומענדיג קיין ברסלב צום בינדער, האט רבי יוסקא, דעם רבי'נס איידעם, דערציילט פאר רבי נתן איבער דעם נייעם באגריף פון א "תיקון הכללי" וואס דער רבי האט ערווענט. שפעטער נאכמיטאג, זיצנדיג מיט'ן רבי'ן, האט דער רבי איבערגעזאגט דעם תורה מיט מער פרטים און דערנאך האט עס רבי נתן פארשריבן.

טייערע קינדער, יענעם דאנערשטאג-פרייטאג, ווען רבי נתן האט אנגעכאפט א געוואלדיגע רצון צו זיין ביים רבי'ן, איז געווען א גרויסער טאג! דאן האט רבי נתן זוכה געווען צו הערן פון הייליגן רבי'ן איבער דעם ענין פון עשרה מזמורים - באוואוסט היינט אלס דער תיקון הכללי דעם טייערן אוצר וואס מיר האבן באקומען פון רבי'ן במתנה!

דער רבי איז ווייטער געזעסן מיט רבי נתן און געשמעסט פון פארשידענע ענינים א גאנצן נאכמיטאג. דער רבי האט זיך גארנישט אראפגעלייגט פאר א דרימל, אנדערש ווי זיין שטייגער.

אין מקוה איז ער הערשט געגאנגען נאנט צום זמן, כאטש וואס שטענדיג האט ער זיך נוהג געווען צו גיין ערב שבת ביי חצות.

פארזעצונג קומט אי"ה

צו זיין דארט דורכאויס דעם גאנצן טאג, כדי צו האלטן א וואכזאם אויף די ארבעטער. דער רבי האט אים געהאט אנגעזאגט נישט צו לאזן פרעמדע מענטשן זען זיינע תורות.

מיטאמאל איז אריינגעקומען צום בינדעריי א שליח פון רבי'ן צו זאגן פאר רבי נתן אז איז געשטעלט געווארן פון רבי'ן צו איבערנעמען די ארבעט פון אכטונג געבן אויף די ספרים, און רבי נתן זאל גיין צום רבי'ן.

רבי נתן איז געלאפן צום רבי'ן. ער האט אים געטראפן זיצן אין זיין קליינעם צימערל אין זייט פון ביהמ"ד. דער רבי איז געזעסן אויף זיין בעט און פארפירט מיט רבי נתן א לענגערע שמועס. בשעת די שמועס, האט דער רבי ארויסגעוויזן פאר רבי נתן פיל ווארעמקייט און ליבליכקייט. דער רבי האט גערעדט צו רבי נתן ווארימע חיזוק און טרייסט ווערטער כדי אים צו אויפלעבן און פרייליך מאכן.

צווישן אנדערע, האט דער רבי דאן ארומגעזעט, ווי שווער עס איז צו זיין א מנהיג - וויפיל ער ליידיט דערפון וואס ער דארף טראגן די לאסט פון א מנהיג אויף זיינע פלייצעס. דער רבי האט זיך אויסגעדרוקט, "איך דוכט זיך אז דאס איינבינדן דעם ספר איז נישט עפעס א ספעציעלע גרויסע זאך, אבער אין אמת'ן, וויפיל וועלטן זענען אנגעהאנגען אין דאס איינבינדן דעם ספר!"

דער תיקון הכללי

אין יענע תקופה האט דער רבי אנגעהויבן צו אנטפלעקן די געוואלדיגע סוד פון דעם תיקון הכללי. דער רבי האט דאן ערקלערט, אז צו זאגן צען קאפיטלען תהלים, איז א תיקון אויף א

דאס יאר וועלן אלע טייערע קינדער שענקען א מתנה פארן רבי'ן!

יא!

קענסט זיך נאך מיטבאפן מיט דיינע חברים וואס האבן שוין
אנגעהויבן לערנען לפחות איין ספר פון הייליגן רבי'ן
ביו ח"י תשרי - דעם רבי'נס יארצייט.

דער רבי האט געזאגט: "ביי מיר איז דער עיקר ראש
השנה, גלייך ווען עס גייט אריבער ראש השנה בייג
איך צו מיין אויער און איך הער אויב מען קלאפט
אויפן וואנט צו אויפזעקן צו סליחות צום קומענדיגן
יאר, ווייל עס איז נישט דא קיין שום צייט, ווייל דאס
גאנצע יאר לויפט אריבער ווי אן אויג בליק".

רבי נתן א' זיכר פון

א פרעג: "ווער
איז דאָרט?"
האט זי
אנגעהויבן
דער ציילן
איר ווייטאג

און צער, אז עס איז שוין אריבער עטליכע יאר
און זיי האבן נאך נישט קיין קינדער. האט ר' נתן
איר געזאגט: "גיי אהיים און זאג פאר דיין מאן ער
זאל אריינעמען ביי זיך צען געסט וואס קומען צום
קבוץ אויף ראש השנה און זיי געבן צו עסן. איך
מיין נישט איר זאלט געבן פיש און פלייש, נאר
אפילו פשוטע קויליטש מיט קאוונעס (חלות מיט
רויטע מעלאן)"

האט די פרוי גלייך געענטפערט מיט גרויס פרייד:
"זיכער, איך נעם זיך שוין אונטער אריינצונעמען די
געסט און אלעס באזארגן פאר זיי".

ר' נתן זאגט איר: "גיי קודם פרעגן דיין מאן". זי
איז טאקע אהיים געגאנגען און פארציילט פאר איר
מאן וואס ר' נתן האט איר געענטפערט.

האט זיך ר' חיים אנגערופן: "גיי צו ר' נתן און זאג
אים אז איך וועל זיי געבן פיש און פלייש אויך". זי
איז טאקע צוריקגעגאנגען צו ר' נתן, איבערגעבן די
ווערטער פון איר מאן.

האט איר ר' נתן געזאגט: "ווען דער אויבערשטער
וועט העלפן און איר וועט געהאלפן ווערן מיט א
קינד, זאלט איר א נאמען געבן דאס קינד, 'לוי
יצחק' נאכן הייליגן בארדיטשוב'ער רב זצ"ל".

עס איז טאקע אזוי געווען, און עס איז געבוירן

ר' חיים סטאלער דער פשוטער אידל שטייט אין
זיין סטאלעריי, ער האלט אינמיטן צאמזשטעלן
שאפעס מיט טישן און נאך פארשידענע שיינע
מעבל.

ר' חיים א פייערדיגער ברסלב'ער חסיד א תלמיד
פון ר' נתן ווייסט וויאזוי צו אויסניצן די צייט, ווען
ער האלט אינמיטן גלאט מאכן און אויסרייבן די
האלץ גיסט ער זיך אויס דאס הארץ און לאזט
פאלן טרערן זיך בעטנדיג דערביי ביים באשעפער:
רבנו של עולם, איך האלט דא אין האנט א
האלצערנע קלאץ און איך ארבעט דאס אויס ביז
עס ווערט א שיין שטיקל מעבל. בעט איך דיר
טאטע, העלף מיר איך זאל זיך אויך רייניגן מיין
נשמה מיט מיין הארץ עס זאל אויך ווערן אזוי שיין
גלאט און זויער ווי דאס האלץ וואס איך שארף
אויס אזוי שיין.

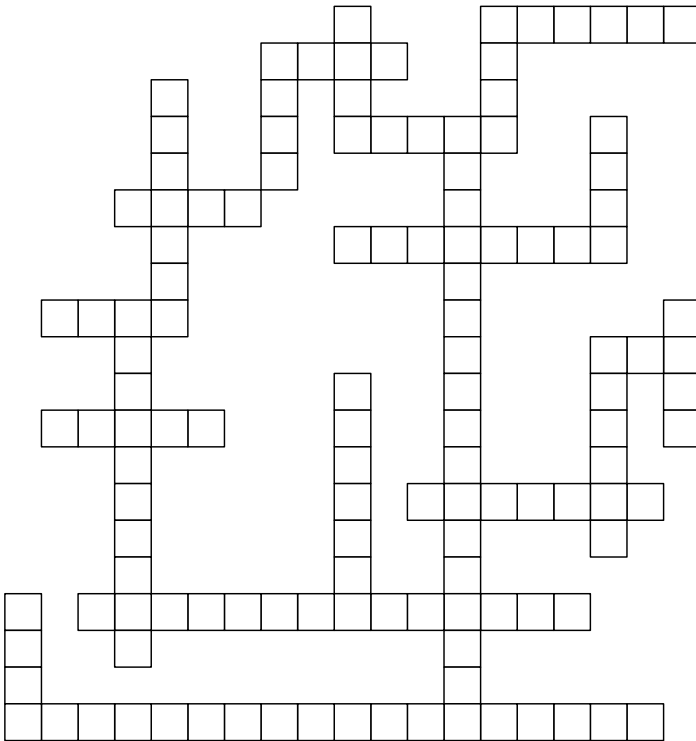
ליידער האט ר' חיים נישט זוכה געווען צו האבן
קינדער. איינמאל האט זיך זיין בן-יבית אנגערופן
מיט א טענה צו אים: "אלע חסידים גייען זיך
וואונטשן ביי ר' נתן און דו וואס דו האסט נאך
נישט זוכה געווען צו קינדער פאר וואס גייסטו
זיך נישט וואונטשן ביי אים?" האט ר' חיים איר
געענטפערט: "ר' נתן ווייסט דען נישט אז מיר האבן
נישט קיין קינדער? וואס האב איך אים צו בעטן
אויף דעם, אז דו ווילסט, גיי דו און בעט אים א
ברכה".

זי איז טאקע געגאנגען און זיך געשטעלט געבן ר'
נתן'ס טיר און אויסגעפלאצט אין א געוויין. ר' נתן גיט

אויף די ברייט

עצות וואס ברענגען צו תשובה

פון ספרי רבינו ותלמידו

- אמירות
- תורה
- הכנעה
- שמחה
- התבודדות
- שופר
- שבת
- קדושה
- כיסופין
- התקרבות לצדיקים
- אנעמען בזיונות באהבה
- אויף די הייך
- תפלה
- בושח
- המתן
- ראש חודש
- צדקה
- כבוד פארן אויבערשטן
- משפט
- וידוי דברים
- תהילים
- התחזקות
- חרטה

געווארן א אינגעלע, מען האט דאס קינד טאקע א נאמען געגעבן לוי יצחק. נאך
א שטיק צייט איז געבוירן געווארן נאך א אינגעלע, האט מען אים גערופן ישראל
נאכן הייליגן בעל שם טוב, און דאס איז דער באוואוסטער ר' ישראל טראוויצער ז"ל.

דער זון ר' לוי יצחק איז נפטר געווארן פאר בערך הונדערט יאר צוריק, (תר"פ) זיי זענען געווען
כהנים און ווען ר' לוי יצחק פלעגט ארויפגיין דוכענען, פלעגט ער בענטשן ברכת כהנים מיט גאר
א געשמאקע און זיסע שטימע.

שפעטער איז ביים ר' חיים סטאלער אויך געבוירן געווארן א טאכטער וועלכע האט אין די
שפעטערע יארן חתונה געהאט צו ר' שבתי ברסלב'ער.

די תפילה פון צדיק

גרויס, אָבער ווען אַ מענטש איז מקורב צום צדיק, ער הערט אים אויס און פאלגט זיינע ווערטער, האט דאס די כוח אים אויפצוהייבן צו גאר הויכע מדריגות. ספעציעל אין די וועגן פון דאווענען. ווייל דער צדיק האט זיך זיינע אייגענע וועגן, חיבורים און ענינים, וואס אויב מיר קלעבן זיך צו צו דעם, קען ער אונז דערמיט מאכן פאר אמת'ע צדיקים גמורים! פונקט ווי דער בעל תפילה האט גענומען די גרופע וואס האבן שוין סיינדיג געדאווענט, און ער האט זיי געפירט אין זיינע הייליגע און דערהויבענע וועגן."

וואס האט דען א שייכות זיך צו שטארקן אין תפילה, מיט לערנען איבער די גרויסקייט פון צדיק? דאס זענען דאך צוויי אינגאנצן אנדערע זאכן?

אברהם האט אפילו צוגעגעבן אביסל פארשעמט: "עס קוקט אויס ווי איר האט נישט פונקטליך פארשטאנען אונזער כוונה..."

דער טאטע האט געשמייכלט און געזאגט פאר די חברים: "איה האב פונקטליך פארשטאנען וואס איר מיינט. דאווענען אליין איז טאקע גאר

סיפורי מעשיות משנים קדמוניות

ווערטער] צו דער 'בת-מלכה'! און פון די [דאזיגע] רייד, איז געווארן דער 'ים פון וויין'.

נאר איה האב אים נישט געקענט געפונען! און אזוי בין איה ווייטער געגאנגען! האב איה געזעהן: ס'שטייט א 'שטיין', וואס אויף אים איז אויסגעקריצט [א בילד]: אזוי ווי די 'יד' מיט די 'שירטוטין'! (דהיינו: אזוי ווי די 'יד' מיט אלע 'קריצן' וכו', וואס ס'געווען ביים 'מלך', כנ"ל!)

האב איה [דערפון] פארשטאנען: "אז דא איז בוודאי דער 'חכם' (פון דעם 'מלך')! - און דער 'חכם' האט זיך דאס אויסגעקריצט דאס 'געשטאלט' פון דער 'יד' אויף דעם 'שטיין'!"

נאר סע [ס'איז] נישט געמאלט [מעגליך] געווען אים צו געפונען! און אזוי ווייטער בין איה געגאנגען! האב איה געזעהן: "ווי ס'איז געווען

און אזוי בין איה ווייטער געגאנגען! האב איה געזעהן: [אז] ס'זענען געלעגן די 'גילדענע' [אלדענע] האר' פון דעם 'קינד' און איה האב פון זיי גארנישט גענומען! און איה האב [דערפון] געוואקסט: "אז דא איז בוודאי דאס 'קינד'!"

נאר סע [ס'איז] נישט געמאלט [מעגליך] געווען, אים צו זוכן און צו געפונען! און אזוי בין איה ווייטער געגאנגען! בין איה פירגעגאנגען [אריבערגעגאנגען], פאר א 'ים פון וויין'!

האב איה [דערפון] געוואקסט: "אז דער [דאזיגער] 'ים', איז בוודאי געווארן פון די רייד פון דעם 'מליץ', וואס ער שטייט און רעדט 'תנחומין' (דהיינו: טרייסט), פאר דעם 'מלך' און די 'מלכה' - און דערנאך קערט ער אום [דרייט ער זיך אויס] דאס פנים, און רעדט 'תנחומין' [טרייסט

‘בעל־אברים’ הנ”ל.)!

בין איה [און איה בין] צווישן זיי אריינגעגאנגען - ווארן איה בין זייער הונגעריג געווען, האב איה [און איה האב] געוואלט עסן! און תיכף ווי איה בין אריינגעקומען צווישן זיי - האבן זיי מיה תיכף אויפגענומען פאר א ‘מלך’ [איבער זיי], כנ”ל!

און היינט [נעצט], גיי איה אפנעמען [אייננעמען] די וועלט! און מיין ‘כוננה’ [דערפון] איז: “טאמער [אפשר] וועל איה קענען געפינען דעם ‘מלך’ מיט די ‘לייט’ [זיינע] הנ”ל”!

האט דער ‘בעל־תפילה’ אנגעהויבן צו שמועסן מיט דעם ‘גבור’: “וואס טוט מען מיט די [דאזיגע] ‘לייט’, דהיינו: מיט דער ‘מדינה’? - וואס זיי זענען אזוי [שטארק] אריינגעפאלן, אין דער ‘תאוה’ פון געלט” - ביז זיי זענען ארויסגעקומען אויף ‘אזוינע ווילדע [מאדנע] נארישקייט’: אז די וואס האבן ‘אסאך געלט’, זענען ביי זיי ‘גאטן’! - און אזוי [ווייטער] די ‘איבריגע נארישקייט’ וואס די [דאזיגע] ‘מדינה’ האט”!

האט דער ‘גבור’ געענטפערט [פאר] דעם ‘בעל־תפילה’: “אז ער האט געהערט פון דעם ‘מלך’: אז פון אלע ‘תאוות’, קען מען ארויסנעמען, דעם’ וואס ער איז אריינגעפאלן אין זיי - נאר ‘דער’ וואס ער איז אריינגעפאלן אין דער [דאזיגער] ‘תאוה’ פון געלט, קען מען אים נישט ארויסנעמען דערפון בשום אופן! בכן וועסטו ביי זיי [זיכער] גארנישט פועלן! - ווארן סע [ס’איז בכלל] נישט געמאלט [מעגליך] ארויסצונעמען זיי דערפון!

נאר: “דורך דעם ‘וועג’ וואס ס’פארהאנדן צו דער ‘שווערד’ הנ”ל, וואס פון דארט נעמט ער זיין ‘גבורה’ כנ”ל - נאר דורך דעם ‘וועג’, קען

אויסגעשטעלט אויף א ‘בארג’, די ‘גילדענע [גאלדענע] טישלעך’, און די ‘קרידענצן’,

און די ‘איבריגע אוצרות’ פון דעם ‘מלך’!”! האב איה פארשטאנען [דערפון]: “אז דא איז בודאי דער ‘ממונה על האצרות’ פון דעם ‘מלך’ (דהיינו: דער וואס איז געזעצט איבער אלע ‘אוצרות’)”!

נאר סע [ס’איז] נישט געמאלט [מעגליך] געווען אים צו געפונען! (דאס האט אלץ דער ‘בעל־תפילה’ דערציילט [פאר] דעם ‘גבור’!

ענטפערט דער גבור [פארן ‘בעל־תפילה’]: “איה בין אויף איבערגעגאנגען [אריבערגעגאנגען], איבער די [דאזיגע] ‘אלע ערטער’! - און איה האב נא גענומען פון די ‘גילדענע [גאלדענע] האר’ פון דעם ‘קינד’! - ווארן איה האב גענומען ‘זיבן האר’, וואס זיי האבן אלע-ערליי ‘פארבן’! (זעה תקוני־זהר כחד.) - און זיי זענען ביי מיר זייער טייער!

און איה בין געזעצן - און [איה] האב מיה מחיה געווען מיט וואס מעגליך איז! מיט ‘גראז’, און דעסטגלייכן! - ביז איה האב נישט געהאט קיין שום זאך, זיך מחיה צו זיין! האב איה מיה געלאזט גיין, וואוהין איה וועל גיין! און אז [ווען] איה בין אוועקגעגאנגען פון דעם ‘ארט’ - האב איה פארגעסן מיין ‘בויגן’ דארט”!

ענטפערט דער ‘בעל־תפילה’ [פארן ‘גבור’]: “איה האב געזעהן דעם [דאזיגן] ‘בויגן’! - האב איה געוואוסט: אז דאס איז בודאי ‘דיין בויגן’!

נאר איה האב דין נישט געקענט געפונען”! האט דער גבור ווייטער דערציילט [פאר] דעם ‘בעל־תפילה’: “אז ווי [ווען] איה בין אוועקגעגאנגען פון דעם ‘ארט’ - בין איה אזוי געגאנגען, ביז איה האב באגעגנט די ‘מחנה’ הנ”ל”! (דהיינו: די ‘שאר’ [מחנה] פון די ‘גבורים’

מען יא ארויסנעמען פון דער 'תאנה פון געלט',
'דעם' וואס ער איז דערינען אריינגעפאלן!"

(אזוי האט ער געהערט פון דעם 'מלך')! איז
[זענען] דער 'גבור' מיט דעם 'בעל-תפילה',
אונעקגעזעצן [אפגעזיצן] א [שטיקל] צייט
אינאיינעם!

און מלך [אויף דעם זאך פון די מענטשן פון] דער
'מדינה' הנ"ל, וואס זיי האבן עס געבעטן [פון]
דעם 'בעל-תפילה': אז ער זאל ארויסגיין צו
דעם 'גבור' פון [צוליב] זייערש וועגן, כנ"ל! -
האבן זיי 'מרחיב זמן' געווען!

דהיינו: דער 'בעל-תפילה' האט איינגעבעטן
[געפועלט ביי] דעם 'גבור': "אז ער זאל זיי געבן
[צוגעבן] א 'צייט' - (דהיינו: וואס ביז אין 'דער
[דאזיגער] צייט', זאל ער זיי גארנישט טוהן)!"

האט ער זיי: "געגעבן פריי [פארלענגערט] א
[שטיקל] 'צייט'!" דערנאך, האבן זיי זיך געמאכט
'סימנים' צווישן זיך! דהיינו: דער 'בעל-תפילה'
מיט דעם 'גבור', האבן צווישן זיך געמאכט
'סימנים'! - כדי איינער זאל קענען האבן א
'ידיעה' פון דעם אנדערן!

דערנאך, איז זיך דער 'בעל-תפילה'
אונעקגעגאנגען, אין זיין 'וועג' אריין! ווי דער
'בעל-תפילה' איז אזוי געגאנגען - האט ער
דעזעהן: "אז ס'גייען מענטשן, און בעטן
[פון] 'גאט' ברוך-הוא, און זענען מתפלל! -
און זיי טראגן 'ספרים' פון 'תפילות'! האט ער
זיך געשראקן פאר [פון] זיי! - און זיי האבן זיך
פאר [פון] אים אויף דערשראקן! האט ער זיך
געשטעלט מתפלל זיין! - און זיי האבן זיך
אויף געשטעלט מתפלל זיין! דערנאך האט ער
זיי געפרעגט: "ווער זענט איר?"! האבן זיי אים
געענטפערט: "באשר [אזוי-ווי] דעמאלט אז [ווען]
דער 'רוח-סערה' [שטורעם-ווינט] איז געווען,

כנ"ל - האט [האבן] זיך דעמאלט די [מענטשן פון
[די] וועלט, צוטיילט אויף 'כמה כיתות' [אסאך
גרופעס]! - 'די' [כיתה] האבן זיך אויסגעקליבן
'דאס' און 'די' [כיתה] האבן זיך אויסגעקליבן
'דאס', (אזוי-ווי פריער איז געשטאנען די אלע
'כיתות')!"

'דעמאלט' האבן מיר זיך אויסגעקליבן: אז דער
'עיקר תכלית', איז נאר עוסק צו זיין תמיד, אין
'תפילה' צו 'השם-יתברך'! האבן מיר זיך געזוכט!
- און מיר האבן געפונען א 'בעל-תפילה'! - און
מיר האבן אים געמאכט פאר א 'מלך'! ווי דער
'בעל-תפילה' האט דאס דערהערט - איז דאס
אים זייער וואוילגעפעלן! - ווארן 'דאס' וויל
ער זיך!

האט ער מיט זיי אנגעהויבן צו שמועסן! - און
האט זיי געוויזן [מגלה געווען]: דעם 'סדר' פון
זיינע 'תפילות', און זיינע 'ספרים' און 'זיינע
זאכן' וואס ער האט [פארפאסט] אויף 'תפילות'!
ווי זיי האבן דערהערט זיינע רייד - האבן זיך
זיי, די 'אויגן' געעפנט! - און זיי האבן געזעהן
דאס גרויסקייט פון דעם [דאזיגן] 'בעל-תפילה'!
האבן זיי אים תיכף געמאכט פאר א 'מלך'
איבער זיך! - ווארן זייער 'מלך', האט אים מוחל
געווען די 'מלוכה'! - ווארן זיי האבן געזעהן:
"אז ער איז 'זייער א גרויסער מאן'!"

האט דער 'בעל-תפילה' מיט זיי געלערנט! און
האט זיי געעפנט [ליכטיג געמאכט] די אויגן! -
און האט זיי געוויזן, וויאזוי 'תפילה' צו טאן
צו 'השם-יתברך'! - און ער האט זיי געמאכט,
פאר 'זייער-גרויסע צדיקים גמורים'! ווארן זיי
זענען זיך פריער אויף געווען 'צדיקים' - ווארן
זיי האבן זיך עוסק געווען נאר אין 'תפילה'! -
לשם מיר [נאר] דער [דאזיגער] 'בעל-תפילה',
האט זיי געעפנט [ליכטיג געמאכט] די אויגן, ביז
זיי זענען געווארן 'זייער-גרויסע צדיקים'!

לאמיר זיך פאר הערן

די צוועלעוועטע מעשה - דער בעל תפילו

- ☐ די שווערד
☐ די בויגן
☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
וואס האט דער בעל תפילה געוויזן פאר די מענטשן?
☐ מוראדיגע מופתים
☐ די סדר פון זיינע תפילות
☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
וואס האבן זיי געטון ווען זיי האבן געזעהט זיינע רייד?
☐ זיי האבן נישט מקבל געווען זיין וועג
☐ זיי האבן אים באדאנקט און זיי זענען געגאנגען ווייטער
☐ זייער וועג
☐ זיי האבן אים געמאכט מלך איבער זיי
ח. וואס האט דער בעל תפילה געמאכט פון זיי?
☐ ערהליכע אידן
☐ צדיקים
☐ זייער גרויסע צדיקים גמורים
ט. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
☐ איינמאל
☐ צוויימאל
☐ איך האב געוואלט

- א. וויאזוי האט דער בעל תפילה פארשטאנען וואו דאס קינד איז?**
☐ ער האט געזעהן די גאלדענע האר
☐ ער איז אריבער אים פון מליץ
☐ ער איז אריבער די פלאץ פונעם גבור האט ער פארשטאנען אז זיין קינד איז אויך דארטן
ב. וויאזוי האט דער בעל תפילה פארשטאנען וואו דער מליץ איז?
☐ ער איז אריבער אים פון בלוט האט ער פארשטאנען אז דאס איז פון די טרערן פון דעם מליץ
☐ ער איז אריבער אים פון וויין האט ער פארשטאנען אז דאס איז פון די רייד פון דעם מליץ
☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
ג. וויאזוי האט דער בעל תפילה פארשטאנען וואו דער חכם איז?
☐ ער האט געזעהן די יד פונעם מלך
☐ ער האט געזעהן א שטיין וואס דעם איז אויסגעקריגט
☐ די געשטאלט פון דעם יד
☐ ער האט נישט געוואוסט וואו דער חכם איז
ד. וויאזוי האט דער בעל תפילה פארשטאנען וואו דער סמונה על האוצרות איז?
☐ דורך די גאלדענע טישעלעך - קרידינגען - און די אוצרות פון מלך
☐ דורך די גאלדענע האר
☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
ה. וועלכע זאך פון גבור האט דער בעל תפילה געזעהן?

טיפער געטראכט

מיד האבן געלערנט די לעצטע צוויי וואכן אז דער בעל תפילה איז אריבער געגאנגען אויף אלע פלעצער פון די אנשי המלך

וויפל פלעצער פארציילט דער בעל תפילה אז ער איז אריבער דארט - און אויף וועמען פון די אנשי המלך זאגט נישט דער בעל תפילה אז ער איז אריבער דארט?

ביי וועמען פירט אויס דער בעל תפילה אז ער האט נישט גיקענט זוכן און צו גיפן?

ביי וועמען פירט אויס דער בעל תפילה אז ער נישט גיקענט גיפן?

וואו ווערט דערמאנט דא אין די מעשה דאס ווארט "תודה"?

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (11)

וויפל מאל ווערט דערמאנט ביי די מעשה די וואך דאס ווארט "גבור"? 20

וויפל מאל ווערט דערמאנט ביי די מעשה "בעלי איברים"? פינף

די תפילה פון צדיק

נאכן צווייטן
מיט א
געוואלדיגע
ברען
ערנסטקייט.
נאך א שטיק
צייט איז ער
צוגעגאנגען
צו זיין טאטע
מיט א ברייטן
שמיכל אויפן
פנים: "טאטע,

איך האב געענדיגט גאנץ תהלים!"

הומענדיגן טאג האט ער מיט התלהבות
דערציילט פאר זיינע חברים אין קתה וואס ער
האט זוכה געווען. דעם נעקסטן חודש האבן
שמעון'לע, יעקב שמואל, בערל און אברהם אויך
געבעטן מיטצוקומען. זיין טאטע האט זיכער
געמאכט צי יעדער האט רשות פון די עלטערן,
און צוזאמען זענען זיי געפארן פון זייער געגנט
צום ציון פון נעים זמירות ישראל - דוד המלך.

צוזאמען האבן זיי געזאגט קאפיטל נאך
קאפיטל, זיך מדבק געווען צום באשעפער און
זיך געפריידט אריינצוכאפן הייליגע תפילות. זיי
האבן דערנאך אויך אין קתה געדאווענט שוין
און מיט א הויכע שטימע, און זיך געשטארקט
איינער דעם צווייטן אריינצולייגן אלע כוחות אין
א ריכטיגע תפילה אויף יעדן ענין.

איין מאל האט יודל'ס טאטע גערעדט צו זיי נאכן
דאווענען און געזאגט: "איר ווילט זיין אמת'ע
בעלי תפילה? גייט לערנט איבער די גרויסקייט
פון צדיק!"

אלע קינדער האבן געקוקט מיט וואונדער, זיי
האבן בכלל נישט פארשטאנען וואס ער מיינט.
חמשוך אויף זייט 8

מיר האבן געלערנט אין די מעשה אז דער בעל
תפילה האט זיך געזעגנט פונעם גבור און איז
זיך געגאנגען זיין וועג. אינמיטן גיין האט ער
באמערקט מענטשן וואס שטייען און דאווענען
מיט תהלים'לעך אין די הענט, און ער האט מורא
געהאט פון זיי. זיי האבן אויך מורא געהאט פון
אים. שפעטער האט ער זיי געפרעגט: "ווער
זענט איר?" האבן זיי געענטפערט אז זיי האבן
אויסגעוועלט שטענדיג עוסק צו זיין אין תפילה
צום באשעפער. דער בעל תפילה איז זייער
צופרידן געווען און אנגעהויבן שמועסן מיט זיי,
ער האט זיי מגלה געווען זיין סדר התפילה און
זיינע חיבורים. גלייך האבן זיי אים אויפגענומען
אלס זייער קעניג.

דער בעל תפילה האט געלערנט מיט זיי און
זיי באלוינטן, ביז ער האט זיי - דורך זיין גרויס
קדושה - איבערגעמאכט צו זיין צדיקים גמורים
און גאר גרויסע לייט!

יעדע ראש חודש, ווען מ'האט געענדיגט פרי
לערנען, האט יודל געבעטן זיין טאטע ער זאל
מיטגיין מיט אים דאווענען ביים קבר פון דוד
המלך. זיין טאטע האט אים נאכגעגעבן זיין
בקשה. יודל איז געשטאנען ביי א שטענדיגער נעבן
דעם קבר, אויף די לינקע זייט, און אנגעהויבן
זאגן אלע קאפיטלעך פון "יום השבת". ווען ער
האט געענדיגט, האט ער צוריק געמישט צום
אנהייב ספר און אנגעהויבן נאכאמאל פון פריש!
זיין טאטע האט געזען זיין גרויסע דביקות
ביים זאגן תהלים און האט אים נישט געוואלט
איבערהאקן. ער האט אליין ווייטער מתפלל
געווען ביז יודל וועט וועלן אהיים גיין.

אבער יודל האט ווייטער געזאגט איין קאפיטל